Διαβάσαμε στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» (25 Οκτωβρίου 2008):Στις ιδιαίτερα δύσκολες συγκυρίες της εποχής που έχουν να κάνουν με τη διεθνή οικονομική κρίση, την επισιτιστική κρίση, την περιβαλλοντική, την ενεργειακή καθώς και τις γεωπολιτικές διενέξεις που θέτουν σε δοκιμασία την παγκόσμια σταθερότητα και ειρήνη, αναφέρθηκε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας. Είπε:

«Αυτό που καταδεικνύεται τον τελευταίο καιρό είναι η πτώση ενός συγκεκριμένου πολιτισμικού προτύπου, η ιδεολογική απονομιμοποίηση ενός τρόπου ανάπτυξης της οικονομίας, λειτουργίας της κοινωνίας» και πρόσθεσε: «Οφείλουμε, λοιπόν, όλοι μας, στην προοπτική ενός αναγκαίου και εφικτού καλύτερου κόσμου, να αφουγκραστούμε τα μηνύματα των επερχόμενων, να αναζητήσουμε τη βαθύτερη ουσία των κρίσεων και να

συναισθανθούμε τις ανησυχίες όλων εκείνων που πλήττονται άμεσα από αυτές. Έτσι, ώστε, να διασφαλίσουμε τις αξίες εκείνες που θα οικοδομούν μια δημοκρατία προσανατολισμένη στην κοινωνική δικαιοσύνη, στην αλληλεγγύη και στην ανθρωπιά».

Με αφορμή τις δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας για τη σημερινή κατάσταση της ανθρωπότητας, οδηγούμαστε σε κάποιες απλές σκέψεις. Η ανθρωπότητα έχει μεγάλη εμπειρία και πολλά βιώματα ανάλογα της σημερινής παγκόσμιας κρίσης. Οι επιστήμες έχουν τόσο αναπτυχθεί,

που σε πολλά άρθρα, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, διαβάζουμε ότι η τωρινή κατάσταση ήταν γνωστό ότι θα ερχόταν κάποια στιγμή, αργά ή γρήγορα. Η λειτουργία του συστήματος δεν ήταν ελπιδοφόρα. Μήπως είχε μειωθεί η φτώχεια και η πείνα στον πλανήτη; Μήπως είχε προτεραιότητα η αντιμετώπιση των προβλημάτων του περιβάλλοντος; Μήπως ... κ.λ.π… Το μόνο που «φαινόταν» να πηγαίνει καλά και να αυξάνεται ήταν το κέρδος των απρόσωπων επιχειρηματικών ομάδων.

Όμως όταν το σύστημα καταρρέει, κανείς δεν ωφελείται!

Τώρα βέβαια, αν όλα πάνε καλά, θα πρέπει να δομήσουμε ένα καινούριο σύστημα. Εδώ καιροφυλακτεί μία παγίδα. Να επαναφέρουμε κάτι από τα γνωστά του παρελθόντος. Αν έχουμε ακόμη μνήμη θα χρειαστεί να ξεπεράσουμε την νεοφοβία. Χρειαζόμαστε κάτι

καινούριο, αξιοποιώντας βέβαια τα υγιή στοιχεία του παρελθόντος, το οποίο να στηρίζεται στην κοινωνική δικαιοσύνη, στην αλληλεγγύη και κυρίως στην ανθρωπιά.

Πόσες φορές χρειάζεται για να σπάσει ο φαύλος κύκλος;

Σ. Τσαχάλης